

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 248: Đại Sĩ Long Thọ Nói: “Hết Thấy Pháp Chẳng Sinh Thì Bát Nhã Sinh”. Có Thể Thấy, Nếu Chẳng Phải Chân Thật Dụng Công, Thì Tịnh Tín Chẳng Thể Nào Sinh Khởi Được

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 018)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Đại sĩ Long Thọ nói: “Hết thấy pháp chẳng sinh thì Bát Nhã sinh”. Có thể thấy, nếu chẳng phải chân thật dụng công, thì Tịnh Tín chẳng thể nào sinh khởi được.】

Chữ “Tín” này, chú trọng ở một chữ “Tịnh”. Ý nghĩa câu nói này của Bồ Tát Long Thọ, chúng ta cần phải rõ ràng, cần phải minh bạch. “Hết thấy pháp chẳng sinh”, chính là một vọng niệm cũng chẳng sinh. Trong tâm một vọng niệm cũng chẳng có, cái tâm này là tâm thanh tịnh, cho nên gọi là “Tịnh Tín”. Sự dụng công chân thật, chẳng có gì khác, chính là dứt trừ vọng niệm mà thôi, đây gọi là chân thật dụng công.

Nếu trong tâm còn vọng niệm, cho dù đoạn hết thấy ác, tu hết thấy thiện, mà cái vọng niệm ấy vẫn còn tồn tại; những điều chúng ta thường nói là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước vẫn còn đó; thì sự đoạn ác tu thiện như vậy, nếu nói từ phương diện thô thiện rõ rệt, thì quả báo của họ vẫn ở trong sáu nẻo (lục đạo), chỉ là phước báo Nhân - Thiên mà thôi, chẳng thể thoát khỏi Tam giới.

Nếu nói là những niệm đầu rất vi tế chưa đoạn dứt, tuy có đoạn ác tu thiện, thì cũng chỉ thuộc hàng Thanh Văn, Duyên Giác, Quyền Giáo Bồ Tát, chẳng thể kiến tánh. Bởi vì họ chẳng thể kiến tánh, cho nên chẳng thể gọi là chân thật. Chư vị phải biết, “Chân” thì chẳng phải giả, chẳng phải vọng; “Thật” nghĩa là không hư dối, chân thật không hư dối. Duy chỉ có tâm tánh mới là chân thật không hư dối, nghĩa là chỉ có tâm thanh tịnh mới là chân thật không hư dối. Cho nên, hễ bên trong còn một vọng niệm, thì Bát Nhã chẳng sinh rồi.

Trong Phật pháp, chúng ta thường thấy Thế Tôn hay quở trách người Tiểu thừa. Người Tiểu thừa đối với Tam Đức Mật Tạng – chính là Pháp Thân, Bát Nhã, Giải Thoát – họ chỉ chứng được nửa phần Giải Thoát, Pháp Thân họ không có, Bát Nhã cũng không có. Tại sao A La Hán, Bích Chi Phật, Quyền Giáo Bồ Tát không có Bát Nhã? Chính là vì họ vẫn còn “một pháp”, trong tâm họ vẫn còn vọng tưởng, chấp trước. Đó chính là hai loại vọng tưởng: Nhân Ngã vọng tưởng và Pháp Ngã vọng tưởng. Các bậc Thánh giả Tiểu thừa, Quyền Giáo Bồ Tát thì Ngã chấp đã hết, đã đoạn rồi, nhưng Pháp chấp vẫn còn tồn tại, họ vẫn còn Pháp chấp, cho nên nói họ vẫn còn vọng tưởng vì tế chưa đoạn, vì thế họ không có trí huệ.

Cần phải phá luôn cả Pháp chấp, đó chính là điều thường nói: Phá một phẩm vô minh, chứng một phần Pháp Thân, thì trí huệ Bát Nhã sẽ thấu lộ một phần; phá hai phần vô minh thì thấu lộ hai phần. Chữ ‘sinh’ trong ‘Bát Nhã sinh’ mang ý nghĩa hiển lộ ra, Bát Nhã hiện tiền rồi.

Chỗ này nhắc nhở chúng ta, chúng ta dụng công, thế nào gọi là công phu chân thật? “Ly nhất thiết tướng” (lìa tất cả tướng) là công phu chân thật; trong kinh này nói “Ứng vô sở trụ” (nên không có chỗ trụ) là công phu chân thật; “Ứng sinh vô sở trụ tâm” (nên sinh tâm không có chỗ trụ); giống như những lời giáo huấn này, những câu như thế này rất nhiều, đây đều là công phu chân thật. Chúng ta cần phải lưu ý ở chỗ này, thì những vấn đề nhỏ nhất, vụn vặt khác tự nhiên sẽ được giải quyết. Cho nên, Kim Cang Bát Nhã danh xưng với thực, từ căn bản, hạ thủ ngay nơi căn bản.